

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Macario Presbytero. 329.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Στρατηγῶ χολασηκῶ. τκζ.

Strategio Scholastico. 327.

Εἰ καὶ τὸ νόμῳ Μωυσίως ἐπεροδὸ-
 μως, ἀμύιασθαι διέγνωε. ἀλλ' ἴσθι
 ὅτι καὶ ἀμέτρως ἀμυροδρον ἀδι-
 κῆν. ὅταν γὰρ περὶ μέλους τῆς πλαι-
 σμάτων ἐπιφέρῃ τὰς ἡμωσίας, δυνά-
 μειον ἀρχει παλιν. ἐκκοῦ ἀμεινον μὲν
 τὸ μὴ ἀμύιασθαι, ἀλλὰ φιλοσοφεῖν.
 οὐκ ἀπίθαιον δὲ καὶ τὸ ἀμύιασθαι με-
 τρίας τὴν φιλοσοφεῖν μὴ ἐπιγινώσκον. τὸ
 γὰρ ἀμέτρως εἰς τὴν τῶν ἐξ ἀρχῆς
 ἀδικούντων τάξιν ὠδύπεμπει τ' ἀμυ-
 ρόμειον. καὶ ταῦτα μὲν εἰς ποσοδὸν
 μὴ ἀγνοεῖ δι, ὡ σοφὲ, ὡς ὁ νομοθέτης
 Μωσῆς παρασάλλων τῆς ἰσθμίων
 τῶν ἀχάθεκτον ὁμίλῳ, ἵνα φέσῃ τῶ
 παθῶν μὴ δράσασθαι, τῶτο σωτηχάρησε
 μάλλον ἢ ἐθέσασθαι.

Et si Mosis legi innitens acceptam iniu-
 riam vlscisci constituisti, illud tamen sciro,
 fieri etiam posse, vt qui modū in vlscen-
 do excedit, iniuriam inferat. Nam cūm
 quispiam maiores delictis cruciatibus in-
 fert, rursus iniuriæ auspex est. Ac proinde
 melius quidem atque consultius fuerit il-
 latā iniuriam minimè referre, verūm ani-
 mi patientiam adhibere: nō tamen ineptū
 atque absurdum, vt qui patientem animū
 præstare nefciat, mediocriter sese vlscisca-
 tur. Nam si id immodicè fiat, eum, qui ac-
 ceptam iniuriam vindicat, ad illius, qui la-
 cessiuit, gradum transmittit. Ac de his ha-
 ctenus. Illud autem ne ignores, vir sapiēs,
 legislatorem Mosē, effrenatum Iudæo-
 rum impetum reprimentem (quo videlicet
 perpetuendi metu ab inferendis iniuriis de-
 terrentur) hoc potius permisisse, quā
 sanxisse.

Ἀετῶ κόμητι. τκη.

Æticio comiti. 328.

Οἱ τῆς ἐξ ἀρχῆς εὐεργετήσασιν εἰς
 ἅπαντα κατακολεθεῖν ἀσπιδάζοντες,
 καὶ μὴ διχμα σκῆνοι αἰτοῖεν, ἀμαρ-
 τάν μοι δοκοῦσι. καὶ δοκῶσι κοινω-
 οῦντες ἢ διχῶν παράγματι, διχῶν ἑτε-
 ρῶ φεισθῆναι τῶν μέμλων τῶ ἀμεί-
 βεσθαι τῶν εὐ ποιήσασθαι. καὶ δὲ τῶ
 εὐ παθόντων αὐτενποιῶν ἐν χαλῶς ἀ-
 μειροδρον, οὐκ ἐν χαλῶς συμπαρά-
 ῆσθαι. αὐτῆ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀμειβῆ
 ἀλλ' ἀδικία.

Qui iis, à quibus primūm beneficio af-
 fecti sunt, etiamsi illi minimè æqua petāt,
 omnibus tamen in rebus obsecundare sa-
 tagunt, meo iudicio peccant, quamuis
 dum iniquæ rei participes se præbent, cul-
 pam suo altero iure obuelare videantur,
 nempe quòd iis, à quibus beneficium ac-
 ceperint, gratiam reſpendant. At verò con-
 uenit, vt qui beneficio affectus est ita be-
 neficium referat, vt in bonis atque honē-
 stis rebus eum, cuius beneficio vſus est, re-
 muneretur, non autem in malis operam
 ipsi nauet. Hęc enim non remuneratio est,
 sed iniustitia.

Μακαρίῳ πρεσβυτέρῳ. τκθ.

Macario Presbytero. 329.

Ὅτι οἱ ἀλιτήριοι δαίμονες μετὰ
 τῶν πρῶτων αὐτοῖς ἀββόλων,
 εἰδὲν ἔπασθαι ἐν ταῖς μέλαις, ἀλλὰ
 πάσης ἀδικίας καὶ πλεονεξίας ἐμφο-
 ρέμενοι, καὶ ὑβρεως κόρον οὐκ εἰδότες
 ὅτι τὸ ἔχρατον τῆς παθῶν τῶ ἀνθρώ-
 πους ἀπῆλασθαι. τότε δὲ τίτε ὁ τῶν

Quo tempore pestiferi dæmones vnā
 cum imperatore suo diabolo nihil in or-
 dine manere permiserunt, verūm omni
 iniquitatis ac rapacitatis genere se ingur-
 gitantes, nec vllam contumeliæ suę atque
 petulantix fatietatem agnoscentes, morta-
 les in malorum extremum compulerunt,
 Y 7 ij

tum verò, tum inquam ille omnium rex, & Paternus sermo, quòd & illorum tyrannidem odisset, & horum miseria cõmoueretur, humanam naturam subiens in acie stetit. Itaque trophæa partim iam statuebantur, partim erigebantur, partim in spe erant: atque barbarinum quidem dæmonum agmen vnà cum suo ducẽ calamitates suas deplorabat: humana autem natura ad libertatem tanquam postliminio recurrebat. Eaque de causa Psalmistes iis, qui in libertatem asserti fuerant, vt canticum nouum canerent, imperabat. Siquidem propheticis oculis, quod futurum erat cernebat.

Theodosio Episcopo. 330.

Per commiserationem ac mansuetudinem, vir sapientissime, calamitates eorum, qui in tentationes inciderunt, lenire adnitere, atque ipsos leui ac suavi sermone ad hilaritatẽ trahe, mœrorisq;e radices euellere. Nam si hoc ex te intelligant, quòd si iustæ inuectæ sunt, delictorum leuationem efficiunt, sin autem, cum nihil sceleris admisissent, obortiri permixtæ sunt, coronas conciliabunt, non modò conceptum animo mœrorem profligabunt, verum etiam lætitia perfundentur.

Danieli Presbytero. 331.

Quòd beatus Presbyter Eustathius turpium quidem quæstum cupiditates fregerit ac profligarit, quicquid autẽ ad probitatem attinebat, ad id propendere cernebatur, ne tua quidem prudẽtia ignorat. Quòd autem, eo ad cælitum concilium transmisso, seruili animo homines (quorũ in numero est impurus quoque Diaconus Eustathius, qui cum idem sibi nomen esse permolestẽ ille, vt nosti) ferebat, tanquam mortuo lætitiã conceperint, virtutis autem amantes, ipsius consuetudinẽ orbatim mœrore affecti sint, illud ex me discẽ.

Heroni. 332.

Quando Babyloniorum rex supra hu-

ἀπὸ τῶν βασιλεῶν ὁ πατρῷος λόγος, τῆς μὲν μυστικῆς τῆς τυραννίδος, ἡ δὲ οἰκτερῆς τῆς συμφορᾶς ἀνθρώπων πείρας ὑποδύς φύσιν, ὅτι τῆς ἀσπίδος ἐστὶν. πρόκειται τοιγάρ τῶν μὲν εἰσὶν. τὰ δὲ ἡγείρετο, τὰ δὲ ἡμῶν ἐλπίσι. ἡ τὸ μὲν βάρβαροι τῶν δαμόνων ἴσως μετὰ τῶν στρατηγῶν τῆς συμφορᾶς ἔπειεν. ἡ φύσις δὲ ἡ ἀνθρώπων πείρα εἰς ἐλευθερίαν ἀνέστρεχε. διὸ καὶ ὁ μελωδὸς ἄσμα καμῶν ἀδῆν τοῖς ἐλευθερωθεῖσι παρεκελεύετο. ὡς φησὶν γὰρ ὁ φθαλαμῆς ἐβᾶτο τὸ μέλλον.

Theodosio Episcopo. 330. τλ.

Ὅτι καὶ ἀσπίδι, ὡς σφῆρατι, κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀσπίδος, καὶ ἀσπίδος αὐτοῖς λόγῳ ἡπίῳ ὡς εὐθυμία, καὶ ἀναμύχλευε τῆς ἀθυμίας ρίζας. εἰ γὰρ γνοῖεν τῆς ἀσπίδος, ὅτι εἰ μὲν δικαίως ἐπίθῃται, κοφισμὸν τῆς πλαιομάτων ἐργασίας. εἰ δὲ σιωπερῶς ἐπιθῆται, ἐπελθεῖν μηδὲ φᾶλλον δράσασιν τερᾶντες ὡς εἰδῶσιν, ἢ μόνον τῆς ἀθυμίας ἐξοστρακίσθαι, ἀλλὰ καὶ θυμῶν ἐμπληροῦσθαι.

Danieli Presbytero. 331. τλ.

Ὅτι μὲν ὁ μακάριος Εὐστάθιος πρεσβύτερος τῆς μὲν τῆς ἀσπίδος ἀσπίδος ἐπιθῆται, κατὰ κράτος ἐχειράσαστο, ὅτι δὲ ἡμῶν καὶ ἀσπίδος οἰκείον εἰς τὸ ῥέπαιον ἔωρατο, ἡ δὲ ἡ ἀσπίδος σιωπῆς. ὅτι δὲ τῆς εἰς τὸ ἀνα σὺγκλητικὸν μεταπεμφθέντες. οἱ μὲν ἀσπίδος ποδάδεις, ὡν ὅτι καὶ ὁ ἐναγῆς Εὐστάθιος ὁ ἀσπίδος. ἡ δὲ τῆς ὁ μανυμῆς καὶ μὲν ὁ μανυμῆς, ὡς οἶδα, ἡ ἀσπίδος, ὡς τῆς ἡγεῖται ἐλάσσει. οἱ δὲ φιλάρετοι ἐλυπῆσαν τῆς αὐτῆς σιωπῆς ἀσπίδος, τὸ ῥέπαιον ἐμὸς μάνθανε.

Heroni. 332. τλ.

Ὅτι μὲν ὁ βαβυλωνίων ὁ βασιλεὺς